

ELSŐ FEJEZET

AZ ÖTÖDIK SZÜLETÉSNAPO

A klub már készen állt a nyitásra. Több órája. Az öt éves évforduló nem csak egy számot, hanem egy fordulópontot is jelentett a tulajdonosok életében.

Megfogadták a nyitás napján, hogy mindent a klubnak, a sikernek, a profitnak rendelnek alá! Öt éven át nem adják el a részüket, nem vásárolják ki egymást. Ma van a napja, hogy feloldják ezt a fogadalmat, és egy újat, szabadabbat kössenek.

A három férfi nem is különböztethetett volna jobban egymástól! Chang magas, vékony, szinte nőiesen finom vonásokkal és mozdulatokkal, a tökéletes kaméleon. Vagy inkább egy kegyetlen, bárkit behálózó pók! Penda, akár egy fekete párduc: tömény izmok, vastag karok, combok, majd kétméteres magasság, a szemében pedig csak a könyörtelenség csillant meg, semmi más! Ő volt a megtestesült erőszak! A Lord, azaz William, vékony, alacsony, szemüveges,

nyeszlett figura, aki pontosan annak látszott, aki volt! Egy kékvérű kis nyálgépnek! De a királyság minden létező kapuja megnyílt számára a Lord cím hallatán!

Amióta megnyitották a Ragadozókat, ahogy London-szerte emlegették a klubot, örökéletű tagsága lett a legbefolyásosabb férfi klubokba, belépője a Royal Ascot királyi páholyba.

Chang, mint mindig, most is háromrészes, egyedileg készített, sötétbarna öltönyben, krémszínű ingben, lazán megkötött selyem nyakkendőben várta a nyitást. Puha bőrcipőjében soha nem viselt zoknit.

Penda a szokásos szerelésében parádézott: fekete selyeming, négy gomb kigombolva, ami egy keskeny sávban látni engedte feszes, izmos mellkasát, szorosan rátapadó, fekete bőrnadrág, és az elengedhetetlen, magasszárú, fekete bakancs a lábán.

William az angol nemesekre jellemző, sötétszürke zsakettbe bújt és hófehér, keményített inget viselt hozzá, lázadásként nyakkendő nélkül! Fekete félcipő, és az inggel harmonizáló, szintén fehér zokni egészítette ki a megjelenését.

A személyzet még a privát szobákat ellenőrizte, a biztonságiak főnöke az aznapi foglaltságokat. Az orvosok, kivételesen, mind a hárman szolgálatban voltak. Na igen, nem csak Penda, hanem a Vörös Ördög néven ismert domina is dolgozni fog, egész éjjel! Véres műszak várható!

A három tulajdonos a második emeleti titkárságon találkozott. Mindenki előtt két szerződés hevert: egyik, amiben kiszáll, a másik, amiben tovább

marad, mint a klub tulajdonosa. Öt évvel ezelőtt, ebben állapotok meg!

Szinte egyszerre nyúltak az asztalon lévő tollakért és írták alá a régi szerződést, új dátummal.

A Ragadozók sikerre voltak ítélve!

William kivett egy üveg Dom Pérignon Rose Gold Mathusalem-et az odakészített pezsgősvödörből, Chang a kristály-monogrammal díszített poharakat vette elő, Penda pedig meglepő gyengédséggel nyitotta ki a palackot! Úgy, hogy egy csepp se menjen kárba a több tízezer fontot kóstáló pezsgőből.

– Bevallom, féltem attól, hogy kiszálltok a cégből, és megnyitjátok a saját klubotokat. Pénzetek van hozzá, elég. Nem akarok szentimentális lenni, de ti vagytok a családom! Nélkületek én képtelen lennék talpon maradni. A ti egészségetekre! – emelte meg a poharát William.

– Nyugi, kis kékvérű! – nevetett fel durván Penda.
– Senki nem akar téged szarban hagyni! Egyébként is, szükségünk van rád, meg a nemesi kapcsolataidra! Igyunk a gazdag és befolyásos vendégeinkre, hogy ma is baszott nagy bevételt csináljanak nekünk! – engedte le a maradék pezsgőt a torkán Penda és már nyújtotta is az üres poharát William felé, utántöltésre.

– Emelem poharam William néhai apjára, aki felelőtlenül, ámde még időben meghalt! Felelőtlenül, mert pénzt szinte semmit nem hagyott a fiára, egyébként ez volt a mi szerencsénk – tette hozzá egy ravasz kis mosoly kíséretében Chang. – De még időben ahhoz, hogy ne másba fektessük be a pénzünket!

– Tudod, el kell ismernem, hogy igazatok volt, amikor kötöttétek az ebet a karóhoz, hogy nem szabad semmit ingyen vagy kedvezménnyel adni! – tette le a poharát William, az egyetlen, aki csak jelképesen ivott.

Az alkohol nem volt a barátja, ahogy a másnaposság sem.

– Mi megtanultuk korán, hogy mi az üzlet! – bőfentett egyet Penda a szénsavas italtól. – Aki akar valamit, az fizessen érte, vagy húzzon el a fenébe! Mi itt minőséget adunk! – markolta meg a saját nemi szervét.

A két társa diszkréten kuncogott. Igen, Penda minden porcikája ismert és elismert volt! Nem véletlenül fizettek a vele töltött időért horribilis összegeket.

– Ami pedig jól működik, azt nem kell megjavítani! – mondta Chang, a maga visszafogott sármjával. – Öt év alatt összeszoktunk, mindenki ott van, ahol a legtöbbet tud tenni az üzletért. Nekem meg sem fordult a fejemben, hogy kiszálljak!

– Nekem sem – vágta rá Penda azonnal. – Ti vagytok az ész, a kapcsolatok, én meg az erő!

– Akkor ígyunk az ész, a kapcsolatok és az erő sikeres kombinációjára! A Ragadozókra! – emelte elegánsan a poharát William, a két társára.

– Nem rossz ez a lötyty! – kérte az újabb adag pezsgőt Penda. – Mit kóstált ez a palack?

– Negyvenezer fontot – mondta rezzenéstelen arccal a Lord.

– Azt a rohadt... – szaladt ki, egy tőle szokatlanul visszafogott káromkodás, Penda száján.

Chang halkán felnevetett.

– Nyugi, tudjuk, hogy a bush¹-ban ilyet nem adtak neked gyerekkorodban!

– Persze, mert te ezt kukáztad az East End²-en, mi, barátom?

Mielőtt ők ketten belemerültek volna a szokásos civódásukba, William eléjük tette a lakosztályaik kulcsát.

– Kitakarítva, felkészítve, használja mindenki arra, amire akarja! Itt az idő, hogy megmutassuk magunkat az úri közönségnek! Ha már ennyi pénzt kiperkáltak a mai éjszakáért!

¹ bush – afrikai szavanna, fás, bokros terület, a „természeti” népek élőhelye

² az egyik legismertebb londoni szegénynegyed

MÁSODIK FEJEZET

INDUL A BULI!

A tömeg lassan, ráérősen hömpölygött a földszinten. A bárpultoknál a szokásos öt helyett kilencen szolgálták ki a vendégeket. A biztonsági személyzet szinte láthatatlanul mozgott és felügyelt mindent. A zene még nem dübörgött, a kicsit távolabb állók akár beszélgethettek is egymással.

Chang ellenőrizte a telefonján, hogy minden privát szobába megérkeztek-e a vendégek. Még egy pillantást vetett a Pokol szint kameráira, de ott csak este tizenegyedtől indul a műszak! Ralf, a biztonsági főnök egyetlen biccentéssel jelezte, hogy náluk, eddig, minden rendben.

William nagyot sóhajtott, és megindult a földszintre. Jobban szeretett az irodában lenni és onnan figyelni, de belátta, hogy a mai nap, oda kell tennie magát. Felöltötte a Lordok Házába illő mosolyát és

kegyesen leereszkedett néhány vendéghez. Az egyik pultos fiú már nyújtotta is neki a szokásos ásványvizet, csak éppen pezsgőspohárban. Még jó, hogy abban a villódzó fényben ez senkinek nem tűnt fel! Egyébként is kezdett bemelegedni a hangulat!

Miközben szinte láthatatlanul jött-ment a tömegben, elcsípett néhány beszélgetésfoszlányt.

- *Én kezdettől idejárok, a megnyitón is itt voltam...*
- *Már két hónappal ezelőtt sem volt üres privát szoba...*
- *Pendát kisajátították a klubtagok, egyébként sem tudnám megfizetni...*
- *Chang a táncosfiúkra bukik, ma bedobom magam, hátha bejövök neki...*
- *A Herceg? Az tényleg egy vadállat! De Istenem, milyen gyönyörű...*
- *A harmadik? Valami Lord! Nem, tényleg az, bár semmi „lordos” nincs benne, ha engem kérdezel...*

William jót mosolygott magában ez utóbbi megjegyzésen. Mennyire sznobok tudnak lenni az emberek! Mintha egy, a születés jogán öröklődő címnek lennének fizikai, vagy bármilyen más megnyilvánulásai!

Aztán egy pillanatra megdermedt a levegő! Mindenki a bejárat ajtóra figyelt!

Na igen! Megjött a Vörös Ördög!

Mint mindig, most is, a nevéhez híven, tetőtől talpig vörösben! A hajától a cipőjéig! Hatalmas, kemény

mellén (ami mellesleg a plasztikai sebészet remeke volt), majd' szétrepedt a csipkeruha, és egyértelműen látszott, hogy a ruha alatt nincs fehérnemű.

Testőrök karéjában vonult be. Mire elért a terem közepéig, már ott volt a kezében az elengedhetetlen, vörös színű, Negroni koktél.

William, magában visszafelé számolt öttől, és mire elérte a zérót, megjelent a lépcső utolsó fordulóján Penda is.

A Fekete Herceg!

A zene néhány pillanatra elhallgatott, amíg Penda, döngő léptekkel lesétált és széles mosollyal, a karját nyújtotta a nőnek. Nem néztek senkire, csak elindultak lefelé, a Pokolba vezető lépcsőn, jelezve, hogy immár ott is folytatódik a buli.

A zene teljes hangerőre váltott, a ketrecekben és a rudaknál táncosok forrósították fel a levegőt.

A pultosok két óránként negyedóra szünettel dolgoztak éjjel kettőig, utána óránként kaptak tíz percet. Átlagos hétköznapiokon hajnali háromra, négyre elfogyott a vendég, ötre lestandoltak. Hétvégén volt, hogy reggel hatkor kellett zárórát csinálni, mert a vendégek nem akartak maguktól távozni. A születésnap viszont addig tart, amíg vendég lesz a házban! Mégsem bánták, mert ilyenkor a borravalóból sem vette le a ház a maga százalékát. Mindenki vihetett, amit megtermelt magának.

Chang még egyszer ellenőrizte a fellépőket, hogy megérkezett-e mindenki. Ma éjszakára sikerült néhány nagyágyút ismét megszerezni, énekeseket, egy menő női zenekart... De őt csak egyetlen fellépő érdekelte: Alejandro.

Egy revüszínházban látta először. Az a férfi maga a megtestesült bűn! Gyönyörű, feszes, kávébarna bőr, húsos ajkak, és a segge... Maga a tökély! Mint egy szabályos félgömb: izmos, kerek, csábító! A feszes táncos nadrágban jól kivehető volt minden domborulat, ami Changet érdekelte!

A férfi nem csinált belőle titkot, hogy a saját neméhez vonzódik, de ennek ellenére, nem volt könnyű becserkészni! Végül Chang nem sokat teketóriázott, felajánlott neki egy fellépést a születésnap éjszakáján, akkora gázsival, amit a színházban egész hónapban nem kap! Egy feltétellel: fellépés után, az éjszaka hátralévő részét vele tölti, mint egy tökéletes alávetett!

A pénz győzött! Mint mindig!

Az elmúlt öt évben Chang gyakorlatilag minden táncosfiút megkapott, akit csak akart, és nem csak a klubból! London-szerte híres, vagy inkább hírhedt volt a játékszereiről, és persze, a nagyvonalúságáról, amikor véget ért az éjszaka. Mert nála nem volt második alkalom! Esze ágában sem volt közel engedni magához, bárkit!

Benyitott az öltözőbe, ami most maga volt a káosz! Többen is felkapták a fejüket, amikor belépett az

ajtón. A klub állandó táncosai jól ismerték a szokásait. Köszöntek, de egyébként rá sem néztek, csinálták a dolgukat: bemelegítettek, lazítottak, sminkeltek... A vendégtáncosok, akiket erre az egy estére szerződtettek, lopva a kínait figyelték. Igyekeztek felhívni magukra a figyelmet: feszítettek, pucsítottak, a szokottnál hangosabban beszéltek, vihorásztak.

De hiába!

Chang odalépett, egyenesen Alejandrohoz.

– Éjjel kettőkor végzel. Fogd a cuccodat, és legkésőbb tíz perc múlva a lakosztályomban legyél! A biztonsági őröktől valaki felkísér. Ott megvársz!

– Izzadtan? – nézett rá kényeskedve a táncos.

– Izzadtan! Amikor belépek, a meztelen seggedet akarom látni, ahogy az égnek mered! Megértetted?

– Te vagy a főnök! – sóhajtott Alejandro.

– Legyen ez a végszó! Arra gondold, hogy a pénzedet csak akkor kapod meg, ha a lakosztályomban is elégedett leszek veled!

– Nem fogsz bennem csalódni! – válaszolta magabiztosan a férfi.

Chang már ment is tovább. Senki másnál nem időzött. Aki volt már a nagyfőnökkel, kárörömmel vegyes irigységgel nézett az aznapi kiválasztottra. Az irigység a pénznek szólt, a káröröm annak, hogy Alejandro ezek szerint még nem sejtette, hogy mi vár rá!

Penda és Denise, azaz a Vörös Ördög, a kis színjátékuk után, azonnal munkához láttak. Aznap éjjel fél óránként volt új ügyfelük. Denise-nek vegyesen, nők

és férfiak, Penda általában csak férfiakat vállalt, főleg korbácsolásra. Ezen az éjszakán viszont két nő is megfizette a szolgáltatásáért, a dupla tarifát. Lószőr korbács és anál szex volt az igényük.

– Brrr! Nők! Azokkal mindig csak a baj van! – mondta a recepciósnak. – Szólj Edward dokinak, hogy legyen készenlétben! Remélem, gyakorlottak ezek a picsák az análban, mert ha nem, tuti, hogy szét fognak repedni! – sóhajtott akkorát Penda, hogy a recepciós kis híján elnevette magát.

Penda farkától, tízből kilencen sérültek az anál során. Tudták, és mégis sorba álltak érte. Mert meg akarták tapasztalni azt, amitől egyébként vinnyogtak félelmükben!

Elsőként a hatos szobában kezdett, egy korbácsolással. Ha a férfinak még lesz ereje hozzá, az utolsó öt percben a szájába veheti Penda nemi szervét, jutalomként.

A hatos, egy olyan helyiség volt, amiből a nagyméretű ablakon át kilátni nem lehetett, csak bel! A kíváncsiskodó vendégek már elfoglalták a székeket az ablak előtt, hogy páholyból élvezhessék a Fekete Herceg első akcióját.

HARMADIK FEJEZET

EGY APRÓ ÖSSZEESKÜVÉS

William unta magát. A nők soha nem is érdekelték, ahogy a nősülés és a nemesi címe sem. Jobban szeretett olvasni, filmeket nézni, komolyzenei koncertekre vagy akár galériákba, kiállításokra járni, mint bájologni.

Ki gondolta volna, hogy a klub egyik tulajdonosa, aki a könyvelésért, a legális tevékenységekért felelt, aki könyörtelen volt a fizetési határidők betartatásában, akinek a kedvéért a londoni kékvérű társaság sorban állt a klubtagságért, tökéletes alávetett volt.

Ezt a kettősséget ő megtanulta kezelni, de a partnerei sorra belebuktak a próbálkozásba! Sokan csak azért kezdtek vele, hogy a klubhoz, mint vállalkozáshoz közelebb kerüljenek. Nem értették, hogy erre esélyük sincs!

Az egyik pultos lány, alig láthatóan, intett neki. Egy elegáns férfi ült az egyik bárszéken. Egyenes tartással, kihúzott derékkal. Hosszú ujjával finoman verte a ritmust a whiskys poháron. William bólintott,

mire a pultos lány egy üveg Veen vizet nyújtott át neki, a férfi mellett, mintegy véletlenül meglökve a kezét akkor, amikor épp felemelte a poharát, hogy igyon.

– Elnézést! Nagyon sajnálom! Az én hibám volt – szólalt meg William azonnal. – Kérek egy Macallan 1939-et az úrnak, Sarah. Kérem, fogadja el tőlem, bocsánatkérésként!

Az „úr” a whisky különlegesség hallatán azonnal felkapta a fejét. Ránézett Williamre, de nem tűnt úgy, mintha felismerte volna benne a tulajdonost.

– Angolos elegancia, némi finom lázadással ott, a nyak körül. Kiváló ízlés, akárcsak a whisky-ben! Pierre Paco Pickard vagyok, operaénekes, Franciaországból – nyújtotta a kezét a férfi. – Vendégszereplésre érkeztem és jelenleg éppen unatkozom – nézett William szemébe, hogy felmérje az esélyeit.

– Második Lord William Ormon vagyok, ennek a létesítménynek az egyik tulajdonosa. Tősgyökeres londoni és imádom az operát. Hol lép fel, Pierre? – fogadta el a kézfogást lágyan, szinte félve.

Nagyon is jól tudta, ki a férfi! Az egyik előadására neki is sikerült jegyet szereznie.

– Hétfőtől, öt estén át, a Covent Gardenben, a Royal Opera House-ban. Legyen szerencsém! – fogta még mindig William kezét, miközben a nagyujjával a kézfejét simogatta.

– Kedden ott leszek a királyi páholyban! Remélem, utána megtisztel azzal, hogy velem vacsorázik! – tette hozzá udvariasan.

– Muszáj várni azzal a vacsorával, keddig? – nézett rá Pierre és határozottan megnyalta a száját.

William lába megremegett, hirtelen nem tudta, mit válaszoljon.

– Én még nem ettem ma, félek, hogy fejembe száll ez az isteni nedű – ütötte a vasat tovább az énekes, miközben egyre közelebb húzta magához Williamet.

– Sara, megtennéd, hogy felküldesz egy kis harapnivalót a lakosztályomba? – szólt a pultoslánynak, de közben képtelen volt levenni a szemét Pierre karakteres arcáról.

A férfi elegánsan leszállt a bárszékről, egyik kezét William lapockájára tette, a másikban a whiskys poharat fogta. Egy biztonsági őr máris a privát lifthez vezette őket, ügyelve arra, hogy a vendég egy cseppet se lötytyentsen ki a különleges italából.

Chang elégedetten figyelte, ahogy eltűntek a szeme elől. Odabiccentett Sarah-nak. A lány ezer fonttal lesz gazdagabb a műszak végén, ezért a kis közjátékért.

A rejtett kamerákon ellenőrizte a Poklot és a Menynyet, a hangulat kezdett mind a két szinten a tetőfókára hágni. A Purgatóriumban már tomboltak a hormonok!

Itt volt az ideje, hogy a saját élvezete után nézzen!

NEGÝEDIK FEJEZET

AZ ÜZLET, AZ ÜZLET!

A lejandro az utolsó fellépésére készült, a rúdon. Mint képzett táncosnak, nem okozott gondot neki egy látványos koreográfiát összerakni erre az alkalomra. Egészen addig nem is látta Changet, de ahogy a rúdhoz lépett, a férfit is észrevette. Az első szint egyik lépcsőfordulójában állt.

Aztán már csak a fogásokra, forgásokra, a különböző pózokra ügyelt! A ketrecben is összegyűlt legalább kétezer font a bedobált pénzekből! De sejtette, hogy a rúd az igazi nagyágyú! Ahogy pörgött, vagy éppen kitartott, pozícióba került, az izmai megfeszültek, megnyúltak. Hallotta az elragadtatott hangokat, a tapsot egy-egy nehéz elemnél. Remélte, hogy van még cash a közönségnél! Számított a rekord bevételre ezen az estén!

Még az érkezését követően, az öltözőben, gyorsan felmérte a konkurenciát. Az állandó táncosok mind

jól képzettek voltak, ápoltak, gyönyörű mosollyal. A vendégtáncosok egy része inkább dögös volt, mint képzett! De hát egy bizonyos mennyiségű alkohol után, ez már többet is nyomott a latba, mint a tánc-tudás. Főleg a lányoknál!

Szinte mindenki azt latolgatta, hogy melyik privát szobába kapnak meghívást. Akik éjjel kettő után léptek fel, rendszerint csak egyet táncoltak. Mindenki igyekezett a legjobb, legdögösebb formáját mutatni.

Nevetve mesélte valamelyik állandó táncos, hogy az előző évi születésnapon, hajnal hatkor, az egyik vendég követelte, hogy tanítsa meg neki a forgást a rúdon. Persze, totál részeg volt! Meg is lett az eredménye, eltörte a karját. Úgyhogy az idén, hajnalban bezárják a rácsot a rúd körül. Aki minden áron produkálni akarja magát, azoknak ott lesz a ketrec! Ott aztán akár sztripet is járhatnak! Senkit nem érdekel!

Mire összeszedte a bedobált bankókat a padlóról, Chang eltűnt, viszont megjelent helyette egy biztonsági őr. Az öltözőben csak felkapta a táskáját, és már mentek is a privát lifthez. Még a pénzt is csak menet közben tudta begyűrti a belső zsebbe. Fogásra is jóval több volt, mint a ketreces jutalma.

Természetesen a liftajtó egyenesen a lakosztályba nyílt. Nem semmi! Üvegfal, amin keresztül lelátni a földszintre, rálátni a táncosokra. Amikor visszafordult, hogy szemügyre vegye a szobát, eszébe jutott, hogy milyen utasítást kapott. Rohanvást tolt le

magáról a kis flitteres rövidnadrágot a szűk gatyájával együtt, a balettcipőből csak kilépett. Az utolsó pillanatban hallotta meg, hogy nyílt az ajtó.

Egy másodperccel később már széles terpeszben állt, tenyerével a puha szőnyegen támaszkodott. Tudta, hogy ínycsiklandozó a látvány, amit nyújtott! Otthon, Jamaicán, rendszeresen járt fotózni egy meleg magazinba. Képes volt a saját fényképeitől is felizgulni!

Chang jót mosolygott, amikor belépett a lakosztályába. Két perce már az ajtó előtt állt, a belső kamerát figyelte a telefonján. Nem akarta a fiút megfosztani a neki ígért pénztől, inkább megvárta, amíg eszébe jut magától is az utasítása.

Kedvére való volt a látvány!

A Pokol szintről még előző nap felhozatta az új eszközöket, amikkel szórakozni akart! Alejandro jó választásnak tűnt, mind az András keresztre, mind a szerelmi padra. Mint általában a táncosok, ő is tökéletesen szőrtelenítve volt. Ebben a pozícióban is látta, hogy kezd felizgulni! Sajnos, a pénisze kisebbnek tűnt, mint amire Chang számított. Talán, majd a játékok során még javul valamit a helyzet, különben a speciális dugók, dilatátorok nem fognak akkora élvezetet okozni. Alejandrónak, természetesen.

Nincs annál izgalmasabb érzés, mint amikor egy tizenöt-tizennyolc centi hosszú, redőzött, gyöngyözött, fém dilatátor eltűnik egy méretes péniszben! Vagy amikor egy tágitóval két-három centire is kitágítja a húgycsővet és olyan orgazmust generál, hogy

a másik szinte elájul az élvezettől! De a kedvence a fém péniszketrec, amihez felváltva szokta csatlakoztatni a húgycsőtágítókat, vagy a katétereket.

Mielőtt elragadta volna a fantáziája, kényelmesen letette a telefonját, a zakóját, felhajtotta az ingujját a könyökéig, aztán körbejárta Alejandrót, aki eddigre már teljesen felizgult.

– Egyenesedj fel és lépj arccal az András keresztéhez – adta ki az egyszerű utasítást Chang, nem mutatva érzelmeket.

A bokákat és a csuklókat bélelt bilinccsel rögzítette, majd egy széles nyakörvvel a férfi fejét is fixálta. Jobb az óvatosság, ki tudja, hogy viseli majd a tortúrát! Ismét körbejárta. Végighúzta az ujját a gerincén, egészen le, az ánuszáig.

– Kitisztítottad magad, ahogy kértem? – állt meg az ujja a nyílásnál.

– Igen! – hangzott a visszafojtott, lihegő válasz.

– Ne próbálj meg elélni, amíg én meg nem engedem! Tudod a szabályokat!

– Igen, de...

– Nincs de! – csattant Chang hangja halkán, mégis bajlósloan.

A kínai az asztalhoz lépett, ahol az előkészített, fertőtlenített eszközök sorakoztak, még lefedve.

– Nem akarom, hogy idő előtt elélvezz és ezzel megfosszad magad a keresetedtől, úgyhogy indulásnak kapsz egy gyönyörű sperma stop péniszdugót! – ejtette ki a szavakat tisztán és jól érthetően.

Alejandro megdermedt egy pillanatra!

– Kizárt! Az, hogy megbaszol, rendben van! Vagy leszoplak! De a farkamba nem dugsz bele semmit!

– Biztos vagy benne? – kérdezte halkán Chang és már ki is választott egy kilenc centi hosszú darabot.

– Mennyit kerestél ma? Csak a tánccal legalább négy, vagy ötezret, igaz? – állt meg a férfi előtt, a kereszt túloldalán, tenyerén görgetve a mesterien megmunkált orvosi fémét. – Én pedig tízezret ígértem neked, amennyiben elégedett leszek veled. Mindent vagy semmit alapon! Még mindig fenntartod a véleményed?

Alejandro izzadt, kapkodva lélegzett, mozdulni akart, de a bilincsek stabilan tartották.

– Nézd, ezt a remekművet! – tartotta az ezüst színű, fém húgycső dugót a férfi elé, hogy jól lássa. – Hát nem gyönyörű? Csak kilenc centi! Ha megembereled magad, még fájdalmat sem okozok neked! Dönthetsz úgy is, hogy nemet mondasz! Kinyitom a bilincseket, felöltözöl és mehetsz is! Üres zsebbel!

A férfi szemébe rémület költözött. Nyelt egy nagyot, aztán bólintott.

Soha nem volt még egyben ennyi pénze!

Chang elégedetten vette tudomásul, hogy mint mindig, most is ő győzött!

Meg a pénz, természetesen!

Alejandro magassága pont tökéletes volt, a kereszt X közepéhez esett a pénisze. A félelemtől petyhüdtlen feküdt a csiszolt fán.

– Nézzük csak, mit tehetnénk annak az érdekében, hogy újra megembereld magad? – töprengett a

kínai hangosan, aztán kényelmesen viassasétált az asztalhoz.

Egy anál tágítóval és síkosítóval tért vissza.

– Nos, remélem, a csinos kis segged bírja a megterhelést – és mielőtt Alejandro bármit mondhatott volna, egyetlen határozott mozdulattal betolta a tizenhat centis, pyrex üvegből készült műalkotást az ánuszába.

A férfi felkiáltott, nekicsapódott a keresztfának, de Chang nem adott időt számára az elmélkedésre! Már is tágítani kezdte. Precízen és egyenletes tempóban állította egyre szélesebbre. Egyelőre nem ment el a maximumig, megállt hat centinél.

– Csend legyen, vagy kapsz egy szájpöcköt is! – mozgatta meg a szerkezetet, hogy biztosan, teljes hosszában a helyére kerüljön. Gondolt egyet és tovább nyitotta, hét centire.

Alejandro szívesen kibújt volna a saját bőréből! Egyszerre volt fájdalmas és izgalmas az érzés! A pénisze újra keményen állt. Szerette volna összeszorítani a lábát, a farpofáit, de ez lehetetlenné vált a bilincsek miatt. Ráadásul, így, álló helyzetben még soha nem tapasztalta meg ezt az érzést!

A három megerőltető fellépés után, félő volt, hogy begörcsölnek a terpeszben rögzített lábai.

Chang, mintha csak tudta volna, mi játszódik le benne, ismét elé került.

– Nos, ezzel már tudunk valamit kezdeni! – fogta a kezébe Alejandro hímvesszőjét. – Nézd, milyen

szépen mutat a barna bőröd mellett az ezüstös fém! Azt mondtam, nézd! – emelte meg, épp csak egy kicsit a hangját Chang.

Tudta, hogy amikor első alkalommal kap valaki péniszdugót, az látványnak mennyire félelmetes! Ez a fajta ráadásul nem csak hosszabb, de vastagabb is az átlagnál és bordázott. Ennek a dugónak a felhelyezése egy szűz húgycsőbe, eléggé fájdalmas lesz!

De hát ennyi szórakozás neki is jár! Semmiért nem fizet tíz lepedőt!

Alejandro megszólalni sem mert, de a mellkasa olyan iramban emelkedett és süllyedt, hogy az mindent elárult! Lehet, hogy a pénzt szereti, de Chang már abban is kételkedett, hogy kibírja-e ájulás nélkül az éjszakát. Pedig még csak most kezdte a játékot!

Síkosítót kent a fémre, lassan, hogy a férfi mindent jól lásson! Egyik kezével megfogta és szorosan tartotta a farkát, a másikkal a péniszdugót helyezte a húgycső bejáratához.

– Ahelyett, hogy hisztizel, inkább élvezd! Nézd, milyen könnyedén csúszik be! Na, már majdnem a fele bent is van – állt meg Chang.

Szórakozott egy kicsit. Kintebb húzta, visszább tolta a bordázott, hideg, kemény fémet. Aztán újra. Végül, egyetlen határozott mozdulattal betolta a péniszdugót a húgycsőbe, egészen a végéig. Volt ugyan egy csúszásgátló gömb a végén, de a biztonság kedvéért a makk-gyűrűvel is rögzítette.

Elégedetten nézett végig Alejandrón.

Tetszett neki a szemében ülő félelem, a testén végigfutó remegés! Ez szította a vágyát!

Még állított egyet az anális tágitón, nem törődve a sziszegéssel meg jajgatással. Most már a maximálisra nyitotta a hátsó bejáratot. Visszasétált az asztalhoz, elővett egy bontatlan szájszeget. Ha már halania kell a hangokat, akkor legalább az ő fülének is kellemest halljon. Mire Alejandro szeme kitisztult a félelem és fájdalom egyvelegétől, rögzítette is a fején, hátul, az ügyes kis szerkezetet. A férfi szemébe, most először, rettenet költözött.

Chang nem szólt hozzá, csak újra körbejárta. Megmozgatta az análtágitót, megnézte, nem csúszott-e kintebb, aztán rámarkolt a péniszre, miközben a tetején nyomást gyakorolt a fém dugóra. A torokhangon kitörő sikoly volt a kedvence! Érezte, hogy már éledezik a saját nemi szerve is.

Jó jel!

Talán Alejandrónak rövidebb lesz a szenvedése, ha ő előbb felizgul! Tény, hogy a férfi teste szinte tökéletes volt, a benne lévő eszközök pedig csak növelték a szépségét! A barna farpofák között csillogó pyrex üveg, a farka tetején trónoló ezüstös gömb...

Chang végül leszedte róla a bilincseket, de csak addig, amíg átvezette a szerelmi padra. Itt legalább térdepelhetett, és ha már nem bírta tartani magát, akkor ráhasalhatott a párnázott részre. A bilincsek most is stabilan tartották a bokáját és a csuklóját, ahogy a nyakát is.

Na igen, a farkának nem volt valami kényelmes, ha rá akart nehezedni, de nem is az ő élvezetét szolgálta ez az éjszaka!

Chang kiszedte az anál tágitót és úgy döntött, hogy játszadozik még egy keveset a férfival. Ha már olyan nagy vehemenciával bizonygatta, hogy minden mérettel elbír! Ugyanis neki, a vékony testalkata ellenére, nem csak hosszú, de vastag is volt a nemi szerve. Ráadásul, Pendával ellentétben, őt erősen zavarta, ha valaki vérzett az aktus közben, tehát mindig nagy figyelmet fordított a megfelelő tágitásra.

Mire Alejandro fellélegezhetett volna, már nyomult is a hátsó fertályába egy óriási dildó! Annak ellenére, hogy a tágitót épp csak előtte vette ki a férfiből, már az első néhány centit sem volt egyszerű betolni.

– Vagy ellazítod magad, vagy szétrepedsz! – szólt rá Chang. – Nagy volt a szád, hogy te minden mérettel megbirkózz! Ez még mindig vékonyabb, mint a farkam lesz! És annak szép, gömbölyű a vége, nem ilyen finom, kúpos, mint ennek, itt! Szóval, lazíts!

Ide-oda mozgatta a dildót, hogy tágitssa még egy kicsit, de nem húzta ki a seggéből! Amikor kezdte azt érezni, hogy a férfi kicsit ellazult, egy erőteljes mozdulattal tövig betolta!

A szájpecek ellenére is kiválóan lehetett hallani a fájdalmas kiáltást.

Chang megnézte, de nem látszott sérülés! A nála lévő távirányítóval még pumpált rajta néhányat, amíg csak újabb sikítás nem hagyta el a férfi torkát.

Imádta ezt a hangot!

Nem csak a méretét lehetett akár megduplázni, hanem még a rezgésszámot is több fokozatban tudta növelni. Neki magának is volt egy, saját használatra! Ismerte jól, hogy mire képes ez a szépség!

Eloldotta Alejandro kezeit, de csak azért, hogy a pad fölött lévő állványra rögzítse azokat. Ebben a pozícióban, hacsak nem tudta a combjaival megtartani magát, kénytelen volt ráülni a dildóra! Fészkelődött is rendesen, hogy ezt elkerülhesse, addig, amíg Chang meg nem elégelte és szó szerint lenyomta az ülőkére. Rekedt torokhang volt rá a válasz, ami a szájpöcök miatt nem tudott sikításban kiteljesedni.

Ekkor vette csak észre, hogy Alejandrónak szinte nőiesen kiemelkedtek a mellbimbói. Élvezettel keresgélt a fiókban, és egy körmös típus mellett döntött. Az egyik legkegyetlenebb fajta! Mire a kikötözött férfi felismerte, hogy mi is van a kezében, már a bimbókon voltak a csipeszek, erős fájdalmat okozva ezzel.

Chang fogott egy törölközőt, és megtörölgette Alejandro arcát, szemét, orrát. Szerette, ha szép tiszta a test, amivel játszik!

A magasba emelt kezeit még egy kicsit szorosabbra húzta, csak annyira, hogy a csipeszek alatt a bimbók megfeszüljenek, a dildó pedig erőteljes nyomást gyakoroljon a prosztatájára. Vigyázott, hogy a férfi válla ki nem ugorjon, hiszen aznap este már fellépése lesz a színházban!

Ebben a pozícióban, végre, tökéletesen hozzáfért a péniszéhez, amit a nehéz húgycsődugó, annak ellenére lehúzott, hogy teljesen fel volt izgulva. Jöhetett az újabb játék!